

[Tholstrup.]

en Husmandskone for at spare Skat paa-tager sig at malke Naboens Køer i Stedet for sine egne og luge Naboens Roer for Time-betaling.

Vi ønsker, at Alderen 15 Aar forhøjes til 18 Aar, i hvert Fald for de unges Vedkommende, som gaar i Skole eller har Lære-plads og derfor stadig betyder en Belastning for Hjemmet. En saadan Mulighed for at forlænge det Tidsmaal, i hvilket man har Børnefradrag, vil ogsaa stimulere Forældrenes Lyst til at lade Børnene lære noget mere, førend de skal klare sig selv. Der er for mange unge Mennesker, der i Dag maa ud som Bybude eller Arbejdsdreng, medens de i Virkeligheden hellere burde sættes i Lære; men Indtægten frister, og Fradraget falder bort netop, naar de naar det afgørende Tidspunkt. Derfor burde det gælde til det 18de Aar, i hvert Fald for de Hjemmets Vedkommende, hvor Børnene holdes til at lære noget. En veluddannet Ungdom er et stort Aktiv for Samfundet, og Bestræbelserne for dens Dygtiggørelse maa have den Støtte, de kan faa. De foreslaaede Børnefradrag især for det andet og efterfølgende Børn bør forhøjes betydeligt og derefter reguleres efter Pristallet.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg skal afholde mig fra at fremkomme med principielle Synspunkter vedrørende Samskatningen. Forslaget indeholder jo ikke saadanne, og jeg vil indrømme, at det er et Spørgsmaal, som kræver meget omfattende Overvejelser. Det er ikke noget, der er nemt at gaa til, og det nærværende Forslag haster det at faa gennemført, bl. a. under Hensyn til den Situation, vi har i Øjeblikket, med Mangel paa Arbejdskraft, men naturligvis ogsaa fordi vi trænger til at faa mere retfærdige Forhold indført. Da det er blevet sagt her i Dag, at man ikke kunde regne med, at dette Forslag vilde virke i det følgende Aar paa gifte Kvinder, saadan at de eventuelt vilde undlade at opgive et Arbejde eller vilde tage et Arbejde, som de ikke tidligere havde haft, saa vil jeg sige, at det tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, at almindelige Mennesker gaar ud fra, at naar Lovgivningsmagten har vedtaget en Lov for 1946—47, kan de roligt regne med, at man ikke gaar tilbage og indfører daarligere Regler paa dette Omraade.

Jeg vil gerne udtrykke min Tilfredshed med, at Hustrufradragets Sammenkædning med Forsørgerfradraget er ophævet, saaledes at Fradraget ikke er afhængigt af Ægtepars samlede Indtægt. Derimod finder jeg ligesom nogle af de foregaaende Talere, at det

er for lavt at sætte Maksimumsbeløbet for Fradraget til 2 000 Kr. De 2 000 Kr. er ifølge den højtærede Finansministers Udtalelser og ifølge Bemærkningerne i Lovforslaget beregnet at dække den gennemsnitlige Normaludgift for hele Landet til Løn, Kost og Logi for en fast huslig Medhjælper. Jeg tror for det første, at denne Normaludgift i Dag er større, hvad den højtærede Finansminister ogsaa har antydnet, men selv om den ikke er det, saa er Normaludgiften til den Medhjælper, som en Husmoder har, der har en hel Arbejdsdag optaget uden for Hjemmet, væsentlig større end dette Beløb. Hun kan ikke nøjes med en hvilken som helst huslig Medhjælper, hun maa have en særlig kvalificeret Hjælper. Og hertil kommer, at Husholdningen som Regel fordyres paa andre Maader, hvor Husmoderen ikke selv kan tage Del i Husholdningen. Man maa regne med mindre Økonomi i Husholdningen, baade fordi den fremmede Hjælper ikke kan have helt den samme Interesse i at varetage Hjemmets Økonomi, og fordi hun, naar hun har Ansvaret for Husholdningen, ikke vil udsætte sig for Kritik ved f. Eks. at servere Levninger til Middag eller risikere, at der ikke er Mad nok. Endvidere kan Fordyrelsen give sig Udtryk i Ekstrahjælp til Lapping, Stopning, Vinduespuddning og meget andet. Naar man ser det betydelige Arbejde, som den hjemmearbejdende Husmoder i mange Tilfælde udfører, ud over Madlavning og Rengøring, med at holde Hjemmet og Tøjet vedlige, ja, med at sy Tøj til sig selv og Familien m. m., forstaar man, at 2 000 Kr. ikke paa langt nær kan siges at dække Normaludgiften ved, at Hustruen har Udeerhverv.

Jeg vilde derfor foreslaa, at Maksimumfradraget forhøjedes til f. Eks. 3 000 Kr., og vilde mene, at man dermed stadig var paa Undergrænsen af de Ekstraudgifter, som Hustruens Udearbejde medfører for Hjemmet.

Den hidtil gældende Bestemmelse om, at Fradraget højest kan udgøre Halvdelen af Hustruens Indkomst, er som nævnt bibeholdt. Det forekommer mig rimeligt, at den Kvinde, som kun har nogle faa Timers Udearbejde, ikke skal kunne fradrage hele sin Indtægt, naar man for den Kvinde, der har en hel Dags Arbejde uden for Hjemmet, begrænser Fradraget til, hvad man regner med, at en hel Hushjælper koster. Derfor er det naturligt, at Fradraget kun kan udgøre en Del af Hustruens Indkomst. Om denne Del skal sættes til Halvdelen, kan derimod diskuteres. Jeg vilde mene, at den burde være noget større, f. Eks. $\frac{3}{4}$.